

TYSKERNE OG KRIGEN

Randulf J. Hansen, Billingstad

Gabi Gleichmann tok en smule feil i sin artikkel i Alternativt Samfunn 3/95 når han hevder at **John Sacks** bok "Auge am Auge - Opfer des Holocaust als Täter" er det store diskusjonstema i Tyskland for tiden. Det er riktig at boken har vært nevnt i noen av de største avisene, men da boken ikke er utgitt, kan den ikke bli et diskusjonstema, i alle fall ikke i Tyskland. En annen årsak til at boken er blitt et diskusjonstema, er at de tema boken behandler er små og ubetydelige selv om det for enkelte tyskere er beklagelig at deres slektninger ble mishandlet og massakrert i polske konsentrasjonsleire etter krigen. Problemene i boken om offeret er tragedien for enkeltmennesket som ble bøddel etter oppholdet i konsentrasjonsleir under krigen. Boken beviser dessuten at det ikke bare er tyskere som er sadister, men at også de utvalgte har sadistiske tendenser.

Den boken om tiden etter krigen som har vakt størst oppmerksomhet i Tyskland de siste 8 årene, er et verk som forteller om tyske krigsfanger i amerikanske konsentrasjonsleire etter krigen. Boken heter "Der geplante Tod", Verlag Ullstein i Berlin, og er skrevet av den kanadiske journalist **James Bacques**. Boken kan også skaffes på engelsk, "Other Losses", utgitt av forlaget Stoddart i Toronto, Canada.

"Der geplante Tod" gir et meget greit bilde av forholdene de tyske krigsfangene måtte leve under, forhold som stred mot Genevekonvensjonen og som førte til at minst 3 millioner krigsfanger døde. Boken forteller og beviser at det ikke ble bygd brakker av noe slag for krigsfangene, som måtte bo under åpen himmel uten latriner og med meget dårlig forpleining. I tillegg til de nevnte millioner som døde av mangel på mat, døde et stort antall som følge av kolera og tyfus. Når antallet døde fanger ble for stort, fjernet amerikanerne et enormt antall fanger fra de offisielle krigsfangeregistrene og overførte dem til noe de kalte DEF (Disarmed Enemy Forces). DEF behøvde man ikke føre regnskap over, da denne betegnelsen ikke omtales i Genevekonvensjonen. Det var ikke bare i amerikanske fangeleire tyske krigsfanger døde som fluer. Også franske fangeleire var rene dødsfeller for de tilfangetatte tyske soldatene. James Basque stiller også spørsmål hvor alle soldatene som overga seg etter Rommels Afrikakorps ble av.

Basque forteller hvorfor så mange tyske soldater døde i fangeleirene. Amerikanerne ønsket ikke å gi dem mat og forpleining. Basque siterer Eisenhower, som har sagt at han ikke hadde lært hvordan man tar vare på krigsfanger og gir dem mat da han gikk på "West Point" (USA's høyeste militære akademi). Ved å lese boken får man vite den egentlige årsak til amerikanernes sulteforing av tyske krigsfanger:

Under konferansen i Teheran i 1943 sa Stalin at han og hans soldater skulle ta livet av 50.000 tyske offiserer. **Elliot Roosevelt**, presidentsønnen, sa at USA også skulle ta livet av 50.000 offiserer, men i tillegg skulle USA slakte hundretusenvís av andre nazister. (Møtet i Teheran og festen hvor Stalin og E. Roosevelt avga sine løfter, er omtalt av **Churchill** i hans verk om andre verdenskrig, og i E. Roosevelts bok om sin far, "Slik så han det".)

Basque viser hvordan amerikanerne med overlegg planla å gjøre Tyskland om til et agrarland som ikke kunne fø mer enn 40 millioner innbyggere. Hjernen bak denne planen var den amerikanske finansministeren **Henry C. Morgenthau**.

I motsetning til John Sacks bok er James Basques verk diskutert og kommentert i store og små aviser over hele Tyskland. Basques bok er utkommet i 3 opplag i løpet av 8 år. Årsaken til den siste boks suksess er at den berører et ømt tema i Tyskland - tyske krigsfangers skjebne i alliert fangenskap. En annen årsak til interessen rundt Basques bok er at den gir et bilde av en av okkupasjonsmaktene som i over 45 år besatte og var til stede med soldater og makt i Tyskland.

Vi som husker barndommens indianerbøker og kjenner historien, har ikke vansker med å tro Basque når han legger frem bevis på amerikanemes mishandling av tyske krigsfanger. Vi vet hvordan amerikanerne slaktet ned den amerikanske urbefolkning. Millioner av indianere ble ofret for at kveg skulle gresse på prærien og penger strømme i lommene på korrupte politikere. Den amerikanske soldat har intet godt rykte som seierherre over en slagen motstander. Vietnam ble benyttet av USA som et stort laboratorium for å teste ut grusomme våpen og bomber, våpen som de etter prøveperioden forbød andre å bruke. Den biologiske krigføringen USA bedrev i Vietnam er mer grusom enn all annen krigføring i dette århundre. Men Uncle Sam vil ikke innrømme det. Han ser på seg selv som frigjører av alle undertrykte sjeler. Men jeg vil heller være undertrykket enn frigjort av Uncle Sam hvis resultatet av frigjøringen blir voldtekt og sult.

✠

"Den tid som skal komme - etter krigen - skal bli verre enn krigen selv. - Alt det som er forferdelig og grusomt åpenbart seg under krigen, men alt som er usselt og begjærlig, lavt, egoistisk, tarvelig, det skal åpne seg og brøle når krigen er slutt. - Det åndelige liv skal fordømmes, og hjertene opphøre å brenne. Ingen skal tenke på annet enn sin egen lille fordel, ord skal brytes, lumpenhet skal høyaktes, og kirken skal velsigne løgn, som den velsignet mord". (Fra boken "Av skyggenes slekt", av Kristian Elster d.y. Gjengitt i heftet "Den norske Dreyfus-saken i Stortinget" av Toralf Fanebust, 1965)

✠

